

кръщеніето си, както ни посвѣдоचाва с. Климентъ и Архіепископъ Теофлактъ, ѿредилъ былъ седмъ Епископства по Българіиѣ, 11), на които имената на нашъ жалость, и за да ся щърби Історіатани, нигдѣ нѣмамы забѣлжени, нито можемъ да ги назремъ изъ подырныте забѣлжки, защото сѣ слѣдова-ли въ 11 столѣтіе много измѣны, а въ 12 и 13 то столѣтіе Епископските столици изъ Българіиѣ весма много сѣ станѣли. — Въ тва званіе поживѣлъ е с. Климентъ до 916. говинѣ, 27. день Септем. въ който е и при Бога духомъ ѿтишьль, а тѣломъ погребенъ въ черковѣтъ въ монастырѣтъ му въ градъ Охридѣ, гдѣто ся иднешный день моштите му и надгробныатъ камень съ надписаніе Славенско, за наше утѣшеніе намѣрватъ, само що сѣ въдругѣтъ послѣ съзиданѣ черковѣ пренесени. — Юще, въ Синаксаріѣтъ найстарый на глаголитското Евангеліе ѿ 11. стол. което ся нахожда въ Римъ, читѣтъ ся тья думы на 27. день Іулія: *Св. свѣтителъ отца нашего Климента Епископа Велицкаго*; а службата му излѣзла е на Гръчески печатана въ Москополь въ Албаніиѣ съ надписаніе: *Ἀκολούθια τῆ ἁγίου Κλήμεντος*, служба святаго Клименса (1741), а общата насичките седмопочетни свѣтители напечатана е